

РЕШЕНИЕ

№ 42446

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **4885** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Образувано е по жалба на Г. В. Г., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие № УРИ 230000-7030/25.04.2025 г. на началника на 06 РУ-СДВР.

В жалбата се излагат твърдения, че постановения отказ е необоснован и издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Посочва, че като бивш служител на МВР би следвало да му бъде предоставено разрешение за огнестрелно оръжие по специален ред. Твърди, че предвид настоящата му работа като адвокат често е получавал заплахи и това го е мотивирало да потърси мерки за защита за живота си, като посочва, че снабдяването с огнестрелно оръжие е една от тези мерки. Допълнително посочва, че административния орган е да „мъгляви и неясни указания“ във връзка с необходимостта от представяне на основателна причина за искането за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Счита, че началника на 06 РУ-СДВР е следвало при постановяване на акта да приложи редът на чл.78, ал.2 от ЗОБВВПИ, а не този по чл.76 от с.з. Моли съдът да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата. Допълнително депозира писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - началника на 06 РУ-СДВР, редовно призован, се представлява от юрк.С., който счита жалбата за неоснователна. Депозира писмен отговор на жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована не изпраща представител.

Като прецени допустимостта на жалбата, наведените в нея основания за оспорване и извърши цялостна проверка на законосъобразността на административния акт с оглед разпоредбата на чл.168 от АПК, съдът приема за установено следното:

На 24.02.2025 г. Г. В. Г. е подал заявление рег.№142400-668/24.02.2025 г. до началника на 06 РУ-СДВР за издаване разрешение за придобиване на късоцевно оръжие с цел самозащита. Към заявлението са приложени: диплома на Г. за завършено висше образование; удостоверение от НСС, в уверение, че срещу лицето няма данни за обвинение по неприключили наказателни производства; справка за съдимост; заповед за уволнение от МВР; протокол за предаване на оръжие; Експертно заключение, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа.

Служебно е извършена проверка на останалите изисквания на закона, а именно чрез Докладна записка от 25.02.2025 г. на началник група „КОС“ - 06 РУ - СДВР относно извършена проверка по постъпилото заявление с вх. № 142400-668/24.02.2025 г.; Докладна записка от 04.03.2025 г. и Докладна записка от 10.03.2025 г., в които е посочено, че от направена справка в информационните масиви на МВР за лицето има въведен данни по чл.216, ал.1 НК от 2001; лицето не се издирва; срещу него няма постъпили сигнали за нарушение на обществения ред, няма данни за постъпили сигнали по ЗЗДН и не представлява оперативен интерес. От тези писмени документи е видно и че оспорващият живее на посочения от него адрес със съпругата си; има създадени условия за съхранение на оръжие; лицето е заявило, че е бивш служител на МВР; няма данни да е обвързан с лица от криминалния контингент, както и да е извършвал противообществени или криминални прояви; няма данни да е участвал в престъпни групировки; данни и сигнали за психични отклонения и не са постъпвали и няма данни за наложени мерки по ЗЗДН.

Въз основа на тези докладни записки началник група „КОС“ при 06 РУП - СДВР с докладна записка рег. № 230р-10518/11.03.2025 г. е предложил на началника на 06 РУП - СДВР да разгледа преписката и да бъде взето отношение относно заявената административна услуга.

С писмо рег. № 230000-4573/2025 г., г-н Г. е уведомен съгласно чл. 83, ал.2, вр. ал.1 от ЗОБВППИ за започнало производство по издаване на отказ за достъп до огнестрелно оръжие и боеприпаси за него съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВППИ, като му е дадена възможност в 30-дневен срок да направи писмени допълнения или възражения във връзка със започнало производство по издаване на отказ за достъп до огнестрелно оръжие и боеприпаси за него съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВППИ. Същият се е възползвал от дадената му възможност и е внесъл допълнителни мотиви с Вх. № 142400-982/2025 г, като заявява, че: „...Бивш служител съм на МВР, като след напускане на службата в системата и до момента упражнявам професия адвокат, видно от приложеното копие на адвокатската ми карта. В това си качество водя имотни и финансови дела, често за значими суми пари, при които интересите на страните са противоположни. В някои случай, като и в момента имам такъв, наред с гражданските дела, трябва да се сезират Прокуратурата и МВР за извършени престъпления свързани със случая. Поради това съм получавал и получавам множество провокации и заплахи от засегнати лица. На второ място, основно прекарвам лятото в [населено място] (регистриран съм по настоящ адрес и притежаваме наследствена къща), където циганското население през последните години се увеличи неимоверно. Ромите са станали много агресивни и нагли, постоянно заплашват хората, в т.ч. и мен, и вършат всякакви безобразия. Преди няколко години по телевизията даже разгласиха случай на убийство от роми на наш съгражданин. Там на всички е известно, че съм бивш служител на МВР, а към такива циганите не изпитват добри чувства, а точно обратното...“.

Във връзка с депозираното възражение, началник група КОС – 06 РУ - СДВР е депозирал

Докладна записка на 27.03.2025 г. до ответника, с която е предложил преписката да бъде разгледана и взето отношение по компетентност, съгласно ЗОБВВПИ.

Ответникът по делото, след като се е запознал с административната преписка, е издал оспореният Отказ рег. № УРИ 230000-7030/25.04.2025 г. относно издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. За да мотивира отказа си, началникът на 06 РУ - СДВР е посочил, че притежаването на огнестрелно оръжие, с оглед на високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини. Самото желание на жалбоподателя да разполага със средство за самоотбрана далеч не обосновава необходимостта същото да носи оръжие, доколкото хипотетична опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда на заявителя не попада в обхвата на специалния закон, тъй като въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. В тази връзка е прието, че от посоченото от оспорващия не се установяват данни за съществуваща реална заплаха, която не може да бъде избегната или преодоляна по друг начин.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ четиринадесет дневен преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен, в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Съгласно чл. 58, ал.1, т. 10 от ЗОБВВПИ, посочен като правно основание за издаването на оспорената заповед, Разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Предвид посочената правна регламентация, настоящият състав на АССГ намира, че законосъобразно административният орган е издал заповедта за отказ от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. За да издаде оспорения акт, правилно административният орган е съобразил, че жалбоподателят не е посочил доказателства за съществуваща заплаха за здравето и имуществото си, налагаща необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана.

Нещо повече - в искането, с което е бил сезиран органът, Г. не е изложил наличието на такива предпоставки и не посочил конкретни твърдения във връзка с необходимостта от придобиване на оръжие за самоотбрана, които в последствие да бъдат установени и доказани в съдебното производство. Тук следва да се посочи, че изложеното в депозираното от оспорващия възражение пред ответника по никакъв начин не обосновава носеното на оръжие за самоотбрана.

Законът възлага в тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение, да докаже необходимостта си от използване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. При липсата на фактически твърдения и представени доказателства за необходимост от снабдяване с оръжие за самоотбрана, не са налице предвидените предпоставки за постановяване на благоприятстващ (разрешителен) административен акт по искането на жалбоподателя. Не са ангажирани

доказателства, които да обуславят служебна необходимост от закупуването и носеното на късоцевно оръжие от оспорващия.

Според чл. 6, ал.1, ал. 2 и ал. 3 от ЗОБВВПИ, с оглед на предназначението огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. За служебни цели - охрана на собствеността, за самоотбрана, както и за други разрешени дейности, могат да се придобиват и съхраняват късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 100 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие, дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина под 51 сантиметра, и до 50 броя боеприпаси за всеки калибър и модел огнестрелно оръжие. За граждански цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки, могат да се придобиват и съхраняват: огнестрелни оръжия за самоотбрана - късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 50 броя боеприпаси за всяко огнестрелно оръжие; огнестрелни оръжия за лов - дългоцевни огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която е с дължина над 51 сантиметра, и до 300 броя боеприпаси за всяко оръжие, и дългоцевни огнестрелни оръжия с нарезна цев и до 100 броя боеприпаси за всяко оръжие; огнестрелни оръжия за спортни дейности - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, необходими за осъществяване на съответната спортна дейност; огнестрелни оръжия за културни цели, използвани за филмови и телевизионни продукции, театрални спектакли и други културни прояви - всички видове късоцевни и дългоцевни огнестрелни оръжия и автоматични огнестрелни оръжия, обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и халосни боеприпаси за тях; огнестрелни оръжия за колекциониране - всички видове огнестрелни оръжия, които не са идентифицирани като културна ценност по смисъла на Закона за културното наследство и които са обезопасени от сработване по предназначение по реда на чл. 91, ал. 3, и боеприпаси за огнестрелни оръжия.

При така установеното в закона различие между носенето на оръжие за служебни и за граждански цели, съображенията на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта, предвид осъществяваната от него служебна дейност се явяват неоснователни. След като в рамките на проведеното административно производство той не е обосновал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, работата му като адвокат не съставлява причина да му се разреши носенето на оръжие за самоотбрана.

С чл. 58, ал.1, т. 10 във връзка с чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ обосноваването на необходимост от носене и съхраняване на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е въведено като задължителен елемент от фактическия състав по издаване на разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на това изискване е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, без значение дали са изпълнени останалите критерии на закона. В случая доказателства за наличие на реална необходимост от придобиване и ползване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана и самоохрана не са представени от оспорващия.

Заплахата не обосновава нуждата от самоотбрана - наличието на реална и непосредствена опасност за живота и здравето на заявителя или членове на неговото семейство е и практиката на ВАС: Решение № 12306 от 11.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1706/2023 г., VII о., Решение № 13460 от 5.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 12551/2017 г., VII о., Решение № 11167 от 4.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5046/2021 г., Решение № 13235 от 23.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8555/2021

г., VII о. Твърдените от жалбоподателя обстоятелства, основани на извършваната от него дейност, не доказват преки и лични заплахи за живота и личността му, не представляват самостоятелно основание за издаване на исканото разрешение, респ. подновяването на такова, съответно не обосновават извод за законосъобразност на оспорения отказ.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и съобразно чл. 143, ал. 3 АПК основателна е претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, която съдът, в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя на 100 лв. При определяне на стойност в минималният законово допустим размер съдът съобрази, че делото не представлява фактическа сложност предвид извършваните процесуални действия и доказателствения материал по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд - София град, III - то отделение, 57-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г. В. Г., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие № УРИ 230000-7030/25.04.2025 г. на началника на 06 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА Г. В. Г., [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.